

ГЛАВА 4.

Отчуждавать ся отъ помилованіе-то си.
 10 Но азъ ще ти принесѣхъ жертвъ съ гласъ на хвалѣжъ;
 Ще отдамъ което съмъ ся обрѣклъ.
 *Спасеніе-то е отъ Господа.
 11 И заповѣда Господь на рыбакъ-тъ, та избѣлва Іонж на сушакъ-тъ.

ГЛАВА 3.

1 И слово Господне быде къмъ Іонж втори пѣтъ и рече: Стани, иди въ Ниневіѣж, голѣмый-тъ градъ, и проповѣдай му проповѣданіе-то, което ти азъ говорѣхъ.
 2 И станж Іона, и отиде въ Ниневіѣж, споредъ слово-то Господне: а Ниневія бѣ градъ твърдѣ голѣмый, три дни пѣтъ. И начна Іона и вѣрвѣ прѣвзъ градъ-тъ единъ день пѣтъ, и проповѣда, и рече: Още четиридесетъ дни, и Ниневія ще бѣде съсыпана.
 3 И мѣжѣе-тъ на Ниневія повѣровахъ въ Бога, проповѣдахъ постъ, и ся облѣкохъ въ врѣтница, отъ най голѣмый-тъ имъ до най малкый-тъ имъ; Защото слово-то бѣ стигнало до Ниневійскый-тъ царь, и станж отъ прѣстоль-тъ си, и съблѣче одеждъ-тъ си отъ себе си, и ся покрь съ врѣтница, и сѣднж на пепель. И проповѣда ся и прогласи ся въ Ниневіѣж съ заповѣдъ отъ царя и отъ голѣмцы-тъ му, и каза ся: Человѣци-тъ и скотове-тъ, говеда-та и овцы-тъ, да не вкусятъ нищо: нито да пасжтъ нито водаж да пѣжтъ;
 4 Но человекъ и скотъ да ся покрьжтъ въ врѣтница, и да выкжтъ крѣпко къмъ Бога; и да ся вържтъ всякой отъ лошій-тъ си пѣтъ, и отъ неправдъ-тъ която е въ рѣцѣ-тъ му. *Кой знае да ли не ще ся повърне и раскае Богъ, и ся върне отъ гнѣвъ-тъ на ярость-тъ си, та не погынѣмъ? *И видѣ Богъ дѣла-та имъ, че ся вържхъ отъ лошій-тъ си пѣтъ: и ся раская Богъ заради зло-то, което рече да имъ направи; и го не направи.

1 И станж много мъчно на Іонж, и възнегодова. И помоли ся Господу, и рече: О Господи, не бѣше ли тази дума-та ми, когато бѣхъ още въ отечество-то си? за то прѣдварихъ да бѣгамъ въ Фарсисъ; защото знаяхъ че си ты Богъ благоутробенъ и милосердѣ, дълготѣрпѣливъ и многомилостивъ, и ся раскаювашъ за зло-то. И сега, Господи, земи, моляж ти ся, душакъ-тъ ми отъ мене; защото ми е по добръ да умрѣхъ неже да живѣхъ. И рече Господь: Добръ ли е да негодувашъ?
 2 И излѣзе Іона изъ градъ-тъ, и сѣднж къмъ вѣсточикъ-тъ странж на градъ-тъ, и тамъ си направи колибж, и сѣдѣше подъ нежъ въ сѣнкѣ-тъ, додѣ да види що имаше да стане на градъ-тъ. И опрѣдѣли Господь Богъ едикъ тыквж, която възлѣзе надъ Іонж, за да е сѣнка надъ главж-тъ му, за да го олекчи отъ скърбъ-тъ му. И зарадува ся Іона заради тыквж-тъ съ радость голѣмж.
 3 И когато ся зазори на утринъ-тъ опрѣдѣли Богъ едикъ червѣй, и порази тыквж-тъ, и изсъхнж. И щомъ изгрѣя сълицето опрѣдѣли Богъ вѣсточенъ горещъ вѣтръ: и нападнж сълицето върху главж-тъ на Іонж, щото примираше; и поиска въ сърдце-то си да умре; и рече: По добръ ми е да умрѣхъ неже да живѣхъ.
 4 И рече Богъ на Іонж: Добръ ли е да негодувашъ за тыквж-тъ? И рече: Добръ е да негодувамъ до смръть.
 5 И рече Господь: Ты пожали тыквж-тъ, за който не си ся трудилъ, нито си ѣхъ възрастилъ, която ся роди въ едикъ ноцъ, и въ едикъ ноцъ ся загуби. И азъ не грѣбваше ли да пожалѣхъ Ниневіѣж, великый-тъ градъ, въ който има повече отъ дванадесетъ тмы человекъ, които не различаватъ десницж-тъ си отъ лѣвицж-тъ си, и скотове много?

ж Псал. 50; 14, 23. 116; 17, 18. Осія 14; 2. Евр. 13; 15.
 а Псал. 3; 8.
 —
 а Вижъ Втор. 18; 22.

б Мат. 12; 41. Лук. 11; 32.
 в Іов. 2; 8.
 г 2 Лѣт. 20; 3. Іонж. 2; 15.
 д Іса. 58; 6.
 е Іса. 59; 6.
 ж 2 Цар. 12; 22. Іонж. 2; 14.

з Іер. 18; 8. Амос. 7; 3, 6.
 —
 а Гл. 1; 3.
 б Ісх. 34; 6. Псал. 86; 5.
 в Іонж. 2; 13.

г 3 Цар. 19; 4.
 ж Ст. 8.
 д Ст. 3.
 е Гл. 1; 2. 3; 2, 3.
 ж Втор. 1; 39.
 з Псал. 36; 6. 145; 9.